

λειού τὸ γιοφύρι' Τσακίλ. 'Αποπάνω εἶναι τοῦ γιοφύρι π' ἀπολνάνει τὴ σαῖτα Μέτρ. 6) Μικρὸν ξύλινον ἐξάρτημα τῆς παγίδος τῶν πτηνῶν Πόντ. 7) Τεμάχιον ξύλου τὸ ὁποῖον προσαρμόζεται εἰς τὴν κάτω ἐπιφάνειαν τῆς ἄνω μυλόπετρας τοῦ χειρομύλου περὶ τὴν ὀπὴν αὐτῆς, διὰ τῆς ὁποίας διέρχεται ὁ ἄξων τῆς κάτω μυλόπετρας Πόντ. (Κερασ. Νικόπ. Οἶν. Τρίπ.) Συνών. γέφυρα 3. 8) Τὸ κοῖλον τοῦ πέλματος τῶν ποδῶν τοῦ ἀνθρώπου Πόντ. κ.ά. 9) Τὸ μεταξὺ πτέρνας καὶ πέλματος καμπύλον μέρος τῶν ὑποδημάτων 'Αθῆν. 10) Τὸ παρὰ τὰ ὀστέα τῆς λεκάνης μέρος τοῦ ἀνθρωπίνου σκελετοῦ Εὐβ. (Αὐλωνάρι.) 11) 'Η κυρτὴ ἐπιφάνεια τῆς γραφίδος Πελοπν. (Δυρράχ.) 12) Κατὰ πληθ. γέφυρια αἱ δύο κλεῖδες τοῦ στέρνου Εὐβ. (Κουρ. κ.ά.) Σκῦρ. 13) 'Ομοίως κατὰ πληθ. γεφύρια, ἡ τεχνητὴ ὁδοντοστοιχία Μακεδ. (Φλόρ.) 14) 'Υπὸ τύπ. ποτάμι-γεφύρι, παιδιὰ παιζομένη ὑπὸ δύο παικτῶν, κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ εἰς πετᾶ ὑψηλὰ τὴν πέννα, ὁ δὲ ἕτερος λέγει «ποτάμι» ἢ «γεφύρι» καί, ἐὰν κατὰ τὴν πτώσιν τῆς ἡ πέννα δεικνύῃ τὴν ὄψιν ἢ ὁποία ἐλέγχθη, τὴν κερδίζει ὁ δεύτερος οὗτος παίκτης καὶ τὴν χάσκει ὁ πρῶτος, ἂν πάλι δεικνύῃ τὴν ἀντίθετον ὄψιν, γίνεται τὸ ἀντίθετον Πελοπν. (Δυρράχ.) 15) 'Υπὸ τύπ. γεφύρι, παιδιὰ κατὰ τὴν ὁποίαν οἱ παῖκται τῆς μιᾶς ὁμάδος σχηματίζουν συνεχῇ σειρὰν τιθέμενοι ὁ εἰς ὀπισθεν τοῦ ἄλλου μὲ τὴν ράχιν κεκαμμένην, ὥστε οἱ παῖκται τῆς ἄλλης ὁμάδος νὰ δύνανται νὰ ἱππεύσουν ἐπ' αὐτῶν κατὰ τὸν χρόνον τοῦ παιγνιδίου Μακεδ. (Φλόρ.)

γεφυριάζω Πόντ. (Τραπ.)

'Εκ τοῦ οὐσ. γέφυρα ἢ γεφύρι.

Κατασκευάζω γέφυραν.

γεφυρίκα ἢ, Πόντ. ('Οφ. Τραπ.)

'Εκ τοῦ οὐσ. γεφύρι καὶ τῆς ὑποκορ. καταλ. -ίκα.

'Η μικρὰ γέφυρα. Συνών. βλ. εἰς λ. γεφυράκι.

γεφυρίτσα ἢ, ἐνιαχ. γιοφυρίτσα Προπ. (Μαρχαρ.)

'Εκ τοῦ οὐσ. γεφύρι καὶ τῆς ὑποκορ. καταλ. -ίτσα.

Γεφυράκι, τὸ ὅπ. βλ.: Μόλις εἶδανε καὶ φωνάξαμ' ἄγέρα, αὐτοὶ πῆγαν νὰ περάσουν ἀπ' τὴ γιοφυρίτσα.

γεφυρίτσι τό, ἐνιαχ. γιφ'ρίτσι 'Ηπ. (Ζαχόρ. κ.ά.)

'Εκ τοῦ οὐσ. γεφύρι καὶ τῆς ὑποκορ. καταλ. -ίτσι.

Γεφυράκι 1, τὸ ὅπ. βλ., ἐνθ' ἄν.: Πάγκα μὴ τὰ κατσίκια ὡς τὰ γιφ'ρίτσια.

γεφυροκόλιν τό, Πόντ. (Κερασ.) γεφυροκόλ' Πόντ.

('Ιμερ.)

'Εκ τῶν οὐσ. γεφύρι καὶ κόλος.

Γεφυροπόδι, τὸ ὅπ. βλ.: 'Ἄσμ.

Σίτ' σέμπαινε, σίτ' ἔβγαίνε καὶ 'ς σὰ καφουλοκόλᾱ,

ἐράευνε τ' ἀρνόπον ἀτ'ς καὶ 'ς σὰ γεφυροκόλᾱ

(καφουλοκόλᾱ = αἱ ρίζαι τῶν θάμνων, ἐράευνε = ἀνεζήτει) 'Ιμερ.

γεφυροπόδιν τό, Πόντ. (Κερασ. Τραπ. κ.ά.)

'Εκ τῶν οὐσ. γεφύρι καὶ πόδιν, διὰ τὸ ὁποῖον βλ. πόδι.

'Η βάσις, ἡ κρητὶς τῆς γεφύρας ἐνθ' ἄν.: 'Ἄσμ.

'Εβγαίνει καὶ ἀραγεύει ἀτὸν ραχᾶ καὶ πολιτείας

καὶ 'ς τὰ λιθαροσπάσματα καὶ 'ς τὰ γεφυροπόδα

(ἀραγεύει = ἀναζητεῖ) Κερασ. Τραπ.

* **γεφυρόπουλον** τό, γεφυρόπον Πόντ. (Τραπ.)

'Εκ τοῦ οὐσ. γέφυρα ἢ γεφύρι καὶ τῆς ὑποκορ. καταλ. -ποῦλον.

Μικρὰ γέφυρα. Συνών. εἰς λ. γεφυράκι.

γεφυροσκάλι τό, Πόντ. (Χαλδ.)

'Εκ τῶν οὐσ. γέφυρα ἢ γεφύρι καὶ σκαλί.

Προεξοχὴ εἰς τὸ ἐσωτερικὸν ἐκατέρως τῶν βάσεων τῆς γεφύρας, συνήθως εἰς τὸ σημεῖον εἰς τὸ ὁποῖον ἀρχίζει ἡ εὐθεῖα δομὴ νὰ λαμβάνῃ καμπύλον σχῆμα. 'Ἄσμ.

Κ' ἐγὼ ἔχτ'σα κ' ἐχάλασα κ' ἐγὼ καρδοπονέθα

κ' ἔχτ'σα τὴν φωλίτσαν μου σ' ἕναν γεφυροσκάλι

(καρδοπονέθα = ἡσθάνθη πόνον εἰς τὴν καρδίαν).

γεφυροσκέλι τό, ἀμάρτ. γεφυροσκούλ' Πόντ. (Χαλδ.)

'Εκ τῶν οὐσ. γέφυρα ἢ γεφύρι καὶ σκέλι.

Καθένα σκέλος τῆς γεφύρας. Συνών. Τῇ γεφύρῃ τὸ σκούλον.

γεφυρούδα ἢ, ἀμάρτ. 'ιφυρούδα Α. Ρουμελ. (Σιναπλ.)

'Εκ τοῦ οὐσ. γέφυρα καὶ τῆς ὑποκορ. καταλ. -οῦδα.

'Η μικρὰ γέφυρα. Πβ. γεφυρίκα.

'Η λ. καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τὸν τύπ. Γεφυρούδα Μακεδ. (Πεντάπολ.)

γεφυρούδιν τό, Κύπρ. γιφυρούδ' Μακεδ. ('Ἀσσηρ.

Δοξᾶτ.) γιοφυρούδιν Κύπρ. γιουφ'ρούδ' Μακεδ. (Βρασν. Ροδολίβ. Στεφανιν. κ.ά.)

'Εκ τοῦ οὐσ. γεφύρι καὶ τῆς ὑποκορ. καταλ. -οῦδι.

Γεφυράκι 1, τὸ ὅπ. βλ.

'Η λ. καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τοὺς τύπ. Γεφυρούδια Βιθυν. (Κουβούκλ.), Γιφυρούδια Μακεδ. (Νάουσι.) Γιοφυρούθκια Κύπρ. (Μένονικ.) Γιουφ'ρούδια Μακεδ. (Στεφανιν.)

γεφυρούλα ἢ, ἐνιαχ. γιουφ'ρούλα Στερελλ. (Κουνου-

πίν. Μύτικ. Σπάρτ.)

'Εκ τοῦ οὐσ. γέφυρα καὶ τῆς ὑποκορ. καταλ. -οῦλα.

Γεφυράκι 1, τὸ ὅπ. βλ., ἐνθ' ἄν.: Πέρασ' οὐ λόλους τ' γιουφ'ρούλα κι μ' ἔφρι τὴ γαδ'ρούλα μ' μὴ τοῦ σ'τάρ' Μύτικ.

γεφυρούλι τό, ἐνιαχ. γιοφυρούλι Πελοπν. (Γαργχλ.

Μαργέλ. 'Ολυμπ. Παιδεμέν. κ.ά.)

'Εκ τοῦ οὐσ. γέφυρα ἢ γεφύρι καὶ τῆς ὑποκορ. καταλ. -οῦλι.

Γεφυράκι 1, τὸ ὅπ. βλ., ἐνθ' ἄν.: Πέρασε τὸ γιοφυρούλι καὶ διάκε τοῦ Κοντογόνι (= πῆγε στὸ χωρίον Κοντογόνι) Παιδεμέν.

'Η λ. καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τὸν τύπ. Γιοφυρούλια 'Ολυμπ.

γεφύρωμα τό, Γ. Στρατήγ., Τί λέν τὰ κύμ.—Λεξ. Περ.

Βυζ. Πρω. Δημητρ. γεφύρωμα Πόντ. (Τραπ.) γιφύρωμα Στερελλ. (Αἰτωλ. 'Ακαρναν.) γιουφύρωμα Στερελλ. (Αἰτωλ. 'Ακαρναν. κ.ά.)

'Εκ τοῦ ρ. γεφύρωω.

1) 'Η διὰ γεφύρας ζεύξις Πόντ. (Τραπ.) — Λεξ. Περ. Βυζ. Πρω. Δημητρ. 2) Μεταφ., ἡ μετὰ τοῦ παρελθόντος σύνδεσις Γ. Στρατήγ. ἐνθ' ἄν.: Ποίημα.

